போராட்டத்தை ஆரம்பித்த

1972 களிலேயே தோற்றம் பெற்ற தமிழீழ விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் ஓர் மாபெரும் திருப்பு முனையை, ஓர் புதிய சகாப்தத்தைப் படைத்தது, 1983 யூலை 23ம் திகதி திருநெல்வேலியில் இடம்பெற்ற 13 இராணுவவீரர் மீதான தாக்குதலாகும். இம் மாபெரும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தாக்குதலில் பங்கேற்ற விடுதலைப் புலிகளில் பலர் (தலைவர் பிரபாகரன், அப்பையாண்ணை தவிர) இன்று எம்முடன் இல்லை. போராட்டத்தை ஆரம்பித்து வைத்த, இத்தாக்குதலில் பங்கேற்ற வரலாற்று நாயகர்களான செல்லக்கிளி, பொன்னம்மான், விக்ரர், கணேஸ், ரஞ்சன், றெஜி, லிங்கம் ஆகியோரின் நினைவாக..... அன்று கிட்டண்ணா அவர்களால் எழுதப்பட்ட கட்டுரையே இது. திருநெல்வேலித் தாக்குதலில் பங்கேற்ற வரலாற்று நாயகர்களில் ஒருவரான கிட்டண்ணாவும் இன்று எம்முடன் இல்லை. அதனால் இங்கு, கிட்டண்ணாவின் நினைவாகவும் இக்கட்டுரை மீள் பிரசுரம் செய்யப்படுகின்றது.

1983ம் ஆண்டு யூலை 23ம் திகதி இரவு 11 மணியளவில், திருநெல்வேலிச் சந்தியைக் கடந்து யாழ்ப்பாணம் நோக்கி ஓர் வெள்ளை நிற டெலிக்கா வான் வந்துகொண்டிருக்கிறது. வானை

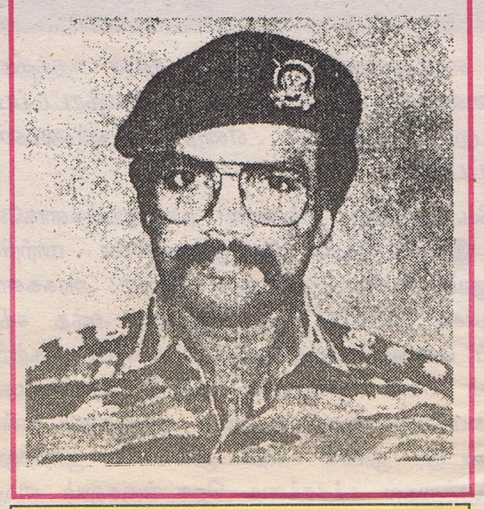

கேணல் கிட்டு

செல்லக்கிளி செலுத்த, அவனை அடுத்து கையில் S.M.G உடன் கம்பீரமாக உட்கார்ந்திருக்கிறான் விக்ரர். அவனை அடுத்து நான். வானில் பின்பகுதியில் தம்பி மற்றும் ஏனைய தோழர்கள்.

நாம் முன்பு திட்டமிட்டபடி, வான் தபால்பெட்டிச் சந்தியில் நிற்க எல்லோரும் கீழே இறங்குகிறோம். அங்குதான் கண்ணிவெடி புதைக்க வேண்டும்.

வான் நின்ற இடத்தில் நின்று நாங்கள் இறங்க, அயல் சனங்கள் அரவம் கேட்டு வெளிவரத் தொடங்க, விக்ரரும் செல்லக்கிளியும் (இராணுவச் சீருடை அணிந்திருந்தனர்) சிங்களத்தில் உரக்கக் கதைத்தபடி றோட்டில் நடக்கத் தொடங்க, வெளியே எட்டிப் பார்த்த தலைகளைக் காணவில்லை. வெளிச்சம் போட்ட இருவீடுகளின் விளக்குகளும் அணைந்து விட்டன. யாரும் வெளிவரவில்லை. இராணுவத்தினர் வந்து நிற்கின்றனர் என்று நினைத்து விட்டனர்.

முன்பு திட்டமிட்டபடி அப்பையா அண்ணை, விக்ரர் செல்லக்கிளி, மூவரும் வெடிகளைப் புதைக்க ஆரம்பிக்கின்றனர். விக்ரரும் செல்லக்கிளியும் பிக்கானால் றோட்டிலே கிடங்கு வெட்டுகின்றனர். கண்ணிவெடி புதைப்பது பெரிய வேலை.

வெடிமருந்து தயார்படுத்துகையில் வெடிமருந்தின் நச்சுத் தன்மையால் தலையிடிக்கும். என்னுடைய அனுப வப்படி தாங்கமுடியாத தலையிடி. அதன்பின் கிடங்கு வெட்டி, (இறுகப் போடப்பட்ட தார்றோட்டிலே கிடங்கு வெட்டுவது அவ்வளவு இலகுவானதல்ல) இவற்றையும்விட தாக்குதலின் போது சண்டையும் போடவேண்டும்.

எமது தகவலின்படி, சுமார் நள்ளிரவு 12 மணியளவில் பலாலியில் இருந்து யாழ்ப்பாணத்துக்கு ஒரு ஜீப் வண்டியிலும், ஒரு ட்ரக் வாகனத்திலும் இராணுவத்தினர் வருவது வழக்கம். ஜீப்பில் 4 இராணுவத்தினரும் ட்ரக்கில் 10 பேர் அளவிலும் வருவார்கள் எனத் தகவல். எனவே, யாழ் பல்கலைக்கழக பின்வீதி பலாலி றோட்டைச் சந்திக்கும் இடமாகிய தபால் பெட்டிச் சந்தியில் கண்ணிவெடி புதைத்து, இரண்டாவதாக வரும் வாகனத்துக்குக் கண்ணிவெடி யால் தாக்க, முன்னால் வரும் வாகனத்தைச் சுட்டு மடக்குவது என்பது நாம் வகுத்த திட்டம். அதன்படி, திருநெல்வேலிச் சந்தியில் ஒரு வாக்கி றோக்கி. அது அவர்களுடைய வரவை எமக்கு அறிவிக்கும். விக்ரரும் செல்லக்கிளியும் அப்பையா அண்ணையும் கண்ணிவெடி தயார்ப்படுத்திக் கொண்டிருக்கையில், மற்ற எல்லோரும் அருகில் உள்ள வீடுகளின் சுவர்களின் உள்ளே பாய்ந்து, தத்தமக்குரிய இடத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கத் தொட ங்கினோம். ஒவ்வொருவருக்கும் இடம் கிடைத்தது. கண்ணிவெடியைப் புதைத்துக் கொண்டிருக்கையில் விக்ரர் விலகி, தனக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்த இடத்தின் சுவரின் உள்ளே பாய்கின்றான். சுவர் அவனை விட உயரமாக இருக்க, பின்பு வெளியில் குதித்து உயரம் வைப்பதற்காகத் தெருவில் தேடி சில பெரிய கற்களை

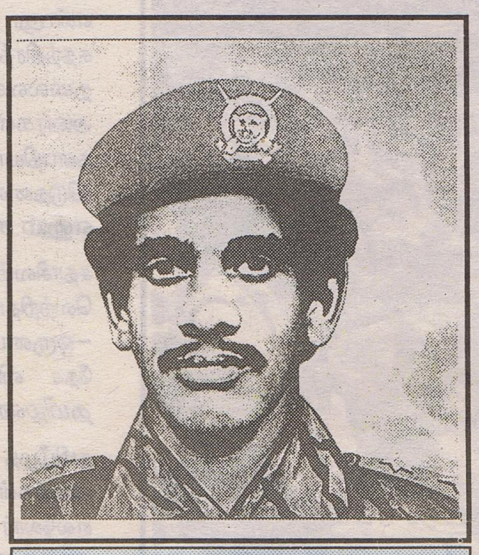

லெப். செல்லக்கிளி

எடுத்து உள்ளே போட்டு, தன் உயரத்தைச் சரிப்படுத்திக் கொண்டு அந்தச் சுவரின் மறை வைக்கொண்டு தன் நிலையைச் சீர்படுத்திக் கொள்கிறான். துப்பாக்கியைத் தோளில் வைத்து, இயக்கிப் பார்க்கும் விதங்களையும் துப்பாக்கியை இலகுவாக இயக்க முடியுமா என்பதையும் சரி பார்த்துக் கொள்கின்றான்.

தம்பி (பிரபாகரன்) தபால் பெட்டிச் சந்தியில் இருந்து திருநெல்வேலிப் பக்கமாக உள்ள ஒரு வீட்டின் சுவரின் பின்னே நிலையை எடுத்து, தாக்கு தலுக்குத் தன்னைத் தயார்ப்படுத்திக் கொண்டிருக்கையில் வாக்கிரோக்கி செல்லக்கிளியைக் கூப்பிடு கிறது.

செல்லக்கிளி அம்மான் மிக அவசரமாகத் தன் வேலையை முடித்துக் கொண்டு, மீதி வேலையை அப்பையா அண்ணை யிடம் விட்டுவிட்டு, தனது நிலைக்குச் செல்கின்றான். அம்மான் அருகில் உள்ள ஒரு கடையின் மேல், வெடிக்க வைக்கும் கருவியுடனும் தானியங்கி இயந்திரத் துப்பாக்கியுடனும் தயாராகின்றான்.

வெளிச்சம் எமக்கும் தெரிந்தது. அப்பகூட வேலை முடியவில்லை. விக்ரர், "அப்பையா அண்ணை வெளிச்சம் வருகின்றது, கெதியாக மாறுங்கோ" என்று கத்த, அப்பையா அண்ணை வயர் றோல்களுக்கு ரேப் சுத்திக்கொண்டிருக்கையில் வாக்கி மீண்டும் அலறியது.

அம்மான் நாங்கள் பார்த்துக் கொண்டி ருப்பவர்கள்தான். முன்னுக்கு ஜீப், பின்னால் ட்ரக் என்று அறிவித்தது. எனவே அம்மான் ட்ரக் வண்டிக்குக் கண்ணி வெடியால் தாக்க, முன்னால் வரும் ஜீப்புக்கு நாம் தாக்குதல் தொடுக்கத் தயாராகிக் கொண்டிருக்கையில், வெளிச்ச ங்கள் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

ஜீப்பை எம்மிடம் வரவிட்டு விட்டு, பின்னால் வரும் ட்ரக் வண்டியைக் கண்ணிவெடியால் தாக்கி, அதில் தப்புபவர்களைச் சுடுவதாக எமது திட்டம். ட்ரக் வண்டியில் பின்பக்கமாக இருப்பவர்களைச் சுடக்கூடியவாறு விக்ரர் நிற்கிறான். விக்ரரையும் தாண்டுபவர்களைக் கவனிக்கத் தம்பியும் சில தோழர்களும் நிற்கின்றனர். வெளிச்சங்கள் திருநெல்வேலிச் சந்தியைக் கடந்து வந்து கொண்டிருந்தது. நான் எட்டிப் பார்த்தேன். முன்னால் இருவிளக்குடன் ஒரு வாகனம். அந்த விளக்குகளுக்கிடையிலான இடை வெளியைக் கொண்டு அது ஜீப் என்று புரிந்து கொண்டேன். அடுத்து ட்ரக் மெல்ல வந்துகொண்டிருக்கின்றது.

நாம் ஜீப்பைத் தாக்குவதற்குத் தயாராகிக் கொண்டிருக்க, ஜீப் விக்ரர் நின்ற இடத்தைத் தாண்டி, கண்ணிவெடி வைத்த இடத்தை அண்மித்தபோது, கண்ணிவெடி வெடிக்க வைக்கப்பட்டு விடுகிறது. எமக்கு அதிர்ச்சி.....! ஏன் அப்படி நடந்தது? சிந்திக்க நேரமில்லை. உண்மையில் ஜீப் வண்டியை விட்டு, பின்னால் வரும் ட்ரக் வண்டிக்கே கண்ணிவெடி வைக்க இருந்தோம். இன்றுவரை அது ஏன் ஜீப்புக்கு வெடிக்க வைக்கப்பட்டது என்பது தெரியாது. ஏனென்றால் அதை வெடிக்க வைத்த செல்லக்கிளி, அதை விளக்க எம்முடன் இல்லை. சண்டை முடிந்தபோது அவனை நாம் இழந்துவிட்டோம்.

சிந்திக்கநேரமில்லை. உடனே நானும் என்னோடு நின்றவர்களும் கூடத்தொ டங்கினோம். ஜீப் வெளிச்சம் அணையவில்லை. எனவே பின்னால் நடப்பவை எமக்குத் தெரியவில்லை. என்னுடைய ஜி 3 ஆல் இரு விளக்குகளையும் குறிபார்த்து உடை த்தேன். ஜீப்பின் விளக்கு உடைந்ததும் பின்னால் நின்ற ட்ரக்கின் வெளிச்சத்தில் ஜீப்பில் இருந்து சில உருவங்கள் இறங்குவதைக் கண்டு, அவற்றை நோக்கியும் ஜீப்பை நோக்கியும் ரவைக்கூட்டில் போடப்பட்டு இருந்த அத்தனை குண்டுகளையும் சுட்டேன். அது இப்படி இருக்க, விக்ரரைப் பார்ப்போம்.

ஜீப் வண்டி அவனைத் தாண்டும் போது, விக்ரர் தன் தலையைச் சுவருக்கு உள்ளே இழுத்துக் கொண்டு நிற்கையில், மிகப் பெரிய சத்தத்துடன் கண்ணிவெடி

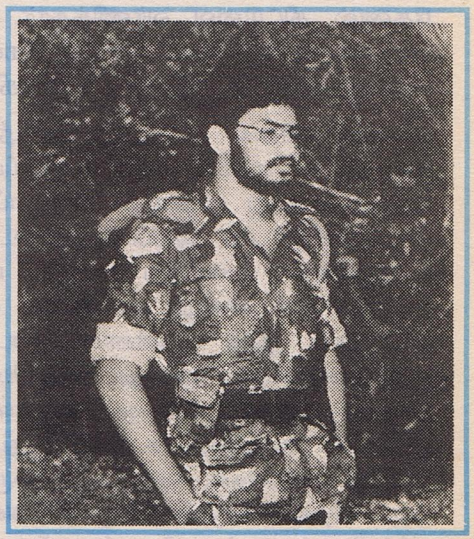

லெப் .கேணல் விக்ரர்

வெடிக்கிறது. விக்ரர் தலையை நிமிர்த்திப் பார்க்க ஒரே புழுதி மண்டலம். மங்கலாக ஒருவன் வெடித்த ஜீப்பில் இருந்து ஓடி வருவது தெரிய, அவனைக் குறி வைத்து விசையை அழுத்த சில குண்டுகள் ஓடிவந்தவனின் உடலிலே பாய, அவன் தூக்கியெறியப்படுகிறான். அப்படியே சுருண்டு எழுந்துவிட்டான். இன்னும் ஒருவன் ஓடிவர, அவனை நோக்கிச் சுட அவன் மீண்டும் ஓடிவர மீண்டும் சுட, குண்டுகள் அவனை விழுத்தவில்லை. ஆனால் காயப்படுத்தின. ஆனால், அவன் காயத்துடன் பல்கலைக்கழக பின்வீதியால் ஓடினான். விக்ரர் அவனைத் திருப்பிச் சுட்டான். வானளாவ உயர்ந்த புழுதி மண்டலம் அடங்கவில்லை. மற்றும் தகுந்த வெளிச்சம் இல்லை. எனவேதான் சரியாகச் சுடமுடியவில்லை. அவன் ஓடிவிட, ஜீப்புக்குக் கிட்டே ஒன்றோ இரண்டோ துப்பாக்கிகள் விக்ரரை நோக்கிச் சுட்டன. அதன் சுவாலையை விக்ரர் கண்டான். தன் இயந்திரத் துப்பாக்கியால் அந்தச் சுவாலையை மையமாக வைத்து சில வேட்டுக்களைத் தீர்த்தான். பின்பு அது அடங்கிவிட்டது. மேலும் ஒரு சில உருவம் தெரிய, அவற்றை நோக்கியும் சில குண்டுகளைச் சுட்டான். துப்பாக்கி திடீரென்று நின்றுவிட்டது. விக்ரருக்கு விளங்கியது. போடப்பட்ட குண்டுகள் முடிந்துவிட்டது. குண்டுகள் நிரப்பப்பட்ட மறு ரவைச் சட்டத்தை மாற்றி மீண்டும் சுட்டான். அதேவேளை, பின்னால் வந்த ட்ரக் வண்டியின் சாரதி வெடித்ததைப் பார்த்தான். அவன் உடன் சில்லிட்டது. பெரிய வெளிச்சத்தையும், ஜீப் மேலே தூக்கியெறியப்பட்டதையும் கண்ட சாரதி, தன்னை அறியாமலே பிரேக்கை இறுக அமத்தினான். ஏன் பிரேக் அழுத்தும் மிதி மீது ஏறி நின்றான் என்றே கூறலாம். ட்ரக்

றெஜி